

verwezenlijking van rechtvaardige belastingen.¹⁰⁸⁵ Zo zou iedere belastingambtenaar, bij het voorbereiden en nemen van fiscale besluiten, voldoende acht moeten slaan op de gerechtvaardigde belangen van de individuele belastingbetaler; dat wil zeggen op de betekenis van de formele beginselen van behoorlijk bestuur voor de rechtspraak.¹⁰⁸⁶ Dat is nodig, omdat in de praktijk talloze besluiten worden genomen die ernstige consequenties kunnen hebben voor de mens achter de belastingbetaler. Het kan gaan om een besluit een naheffings- en/of navorderingsaanslag op te leggen of om een besluit een belastingbetaler te beboeten of te bestraffen.

In de huidige belastingpraktijk wordt er nog onvoldoende betekenis toegekend aan de formele beginselen van behoorlijk bestuur.¹⁰⁸⁷ Scheltema merkt over deze beginselen op: "Die beginselen en met name het motiveringsbeginsel, kunnen er op andere beleidsterreinen voor zorgen dat informatie wordt gegeven over het gevoerde beleid en de plaats van de concrete beslissing in het geheel van dit beleid."¹⁰⁸⁸ Het is niet altijd duidelijk welke concrete beslissingen in de praktijk in het individuele geval nodig blijken; dat hangt onder andere af van nieuwe inzichten en omstandigheden, zoals die waarin een belastingbetaler verkeert.¹⁰⁸⁹ Scheltema merkt in dit kader op: "Indien men een beleidsterrein niet goed tevoren kan overzien, zal men de concrete gevallen afwachten en trachten door het goed op elkaar afstemmen van de beslissingen langzamerhand een beleid ontwikkelen."¹⁰⁹⁰

Omdat er onvoldoende betekenis wordt toegekend aan de formele beginselen van behoorlijk bestuur, heeft men in de praktijk behoefte aan het bekend maken van de concrete beslissingen die in het individuele geval worden genomen.¹⁰⁹¹ Het voordeel van publicatie van dergelijke beslissingen is dat dit rechtsongelijkheid en willekeur voorkomt. Immers, via publicatie, wordt verantwoording afgelegd over de plaats van de concrete beslissing in het geheel van het te voeren beleid. Daarbij kan ook het motief voor deze beslissing openbaar en bespreekbaar worden gemaakt. Dat motief kan zijn gelegen in de problematiek waarmee belastingbetaler én belastingdienst te maken krijgen.¹⁰⁹²

¹⁰⁸⁵ Zo kunnen bevoegdheden worden aangewend om redelijke oplossingen te bewerkstelligen voor de problemen (de geschillen) waarmee de belastingbetaler én de belastingdienst in de praktijk te maken krijgen.

¹⁰⁸⁶ Zie hoofdstuk 3.7.

¹⁰⁸⁷ Zie hoofdstuk 3.7.

¹⁰⁸⁸ M. Scheltema[62,blz.501].

¹⁰⁸⁹ M. Scheltema[62,blz.501].

¹⁰⁹⁰ M. Scheltema[62,blz.500].

¹⁰⁹¹ M. Scheltema[62,blz.500]: "Misschien hangt deze behoefte aan bekendmaking van individuele beslissingen in het fiscale recht samen met de beperkte ontwikkeling van de formele beginselen van behoorlijk bestuur in dit deel van het bestuursrecht." (blz.501)

¹⁰⁹² Zie hoofdstuk 4.